

در دل هر تجربه‌ای، قیاسی خفی که آن قیاس، یقین‌آور است؛ نهفته است

شماره پرسش: ۲۴۰۶۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۲/۱۹ ۰۴:۵۳:۵۹

متن پرسش

با سلام: ۱. فرق بین تعریف یقین در فلسفه و منطق با یقین در علوم تجربی و در عامیانه چیست؟ ۲. آیا یقین در علوم تجربی و تجربه، دائمی و ضد شک است؟ ۳. آیا ظنون متراکمه که در منطق می‌گویند یقین‌آور و اطمینان‌بخش است؟ ۴. اگر علوم تجربی و تجربیات یقینی نیستند پس باید به تجربیاتمان و ادراکات حسی مان که از اطراف درک می‌کنیم شک کنیم و مثلاً در حین راه رفتن شک کنیم نکنه زمین دیگه سفت نباشه و شل بشه و بریم تو زمین و یا یکدفعه قانون جاذبه از بین نره مریم تو آسمان و... همانند سوفسطائیان؟ ۵. آیا خداوند در قرآن برای تذکر و ایجاد یقین از علوم تجربی استفاده نمی‌کند؟ اینطور که بنده متوجه شدم ۶۰۰ آیه مربوط به علوم تجربی داریم آیا همین امر دلیل بر اطمینان‌بخش بودن و یقینی بودن علوم تجربی و تجربیات نیست؟ لطفا پاسخ بنده را واضح و قابل فهم بدهید. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که در جواب سؤال شماره‌ی ۲۴۰۵۵ عرض شد در دل هر تجربه‌ای، قیاسی خفی که آن قیاس، یقین‌آور است؛ نهفته است و حضرت پروردگار بر اساس تجربه‌ی انسان‌ها و عقل تجربی آن‌ها با آن‌ها سخن می‌گوید. موفق باشید